

31973L0239

16.8.1973

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 228/3

ESIMENE NÕUKOGU DIREKTIIV,

24. juuli 1973,

otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta

(73/239/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 57 lõiget 2,

võttes arvesse asutamispääsude kaotamise üldprogrammi, ⁽¹⁾ eriti selle IV C jaotist,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

vastavalt üldprogrammile sõltub esinduste ja filiaalide asutamise piirangute kõrvaldamine otsekindlustustegevuse puhul sellise tegevuse alustamise ja jätkamise tingimuste kooskõlastamisest; esmajärjekorras peaks selline kooskõlastamine toimuma otsekindlustuse puhul, v.a elukindlustuse osas;

kindlustustegevuse alustamise ja jätkamise hõlbustamiseks on oluline kõrvaldada teatavad lahknevused olemasolevate siseriiklike järelevalvealaste õigusaktide vahel; selle eesmärgi saavutamiseks ja samal ajal kõigis liikmesriikides kindlustatutele ja kolmandatele isikutele piisava kaitse tagamiseks on soovitatav kooskõlastada eelkõige need sätted, mis käsitlevad kindlustusseltsidelt nõutavaid finantsgarantiisid;

riskide liigitamine eri kindlustusliikidesse on vajalik eriti kohustuslikku tegevusluba vajavate tegevuste ja kõnealusele kindlustusliigile kinnitatud minimaalse garantiifondi summa kindlaksmääramiseks;

soovitatav on käesoleva direktiivi rakendusala välja jätta vastastikused kindlustusseltsid, mis oma õigusliku seisundi tõttu

vastavad tagatiste ja finantsgarantiidega seotud asjakohastele nõuetele; lisaks on soovitatav välja jätta teatavad asutused mitmes liikmesriigis, mille tegevus hõlmab ainult väga piiratud sektorit ja piirdub vastavalt seadusele konkreetse territooriumi või konkreetsete isikutega;

mitmesugused õigusaktid sisaldavad erinevaid eeskirju samaaegse ravikindlustuse, krediidi- ja garantiikindlustuse ning kohtukulude kindlustusega tegelemise kohta kas siis omavahel või koos muude kindlustusliikidega; selle lahknevuse säilimine pärast asutamiseõiguse piirangute kaotamist muude kui elukindlustusseltside puhul tähendaks asutamistakistuse püsimist; see probleem tuleb lahendada suhteliselt lühikese aja jooksul toimuva kooskõlastamisega;

järelevalvet on igas liikmesriigis vaja laiendada kõigile kindlustusliikidele, mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi; selline järelevalve on võimalik ainult juhul, kui nende kindlustusliikidega tegelevatelt kindlustusseltsidelt nõutakse ametlikku tegevusluba; seetõttu on vaja määratleda sellise loa andmise või kehtetuks tunnistamise tingimused; sätestada tuleks õigus pöörduda kohtusse tegevusloa andmisest keeldumise või selle kehtetuks tunnistamise korral;

veokindlustusliikidena tuntud kindlustusliikidele lisa punkti A numbrite 4, 5, 6, 7 ja 12 all ning krediidikindlustusliikidele lisa punkti A numbrite 14 ja 15 all tuleb luua paindlikumad eeskirjad, pidades silmas kaupu ja krediiti mõjutavate tingimuste pidevat kõikumist;

ühtse kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetodi leidmise võimalusi uuritakse praegu ühenduse tasandil; seetõttu oleks soovitatav jätta kooskõlastuse saavutamise selles küsimuses, nagu ka investeringuliikide määramise ja varade hindamise küsimus, hilisematesse direktiividesse;

⁽¹⁾ EÜT 2, 15.1.1962, lk 36/62.⁽²⁾ EÜT C 27, 28.3.1968, lk 15.⁽³⁾ EÜT 158, 18.7.1967, lk 1.

kindlustusseltsidel peab lisaks kindlustustehnilisele eraldisele, mille summast piisab nende lepinguliste kohustuste täitmiseks, olema kaitseks kindlustustegevuse kõikumiste vastu lisavaru, mida nimetatakse solventsusmarginaaliks ja mis koosneb vabadest varadest; tagamaks, et sellistel eesmärkidel kehtestatud nõuded on määratud objektiivsete kriteeriumide põhjal, mis asetab ühesuurused kindlustusseltsid võrdsesse konkurentsiolekorda, on soovitatav sätestada, et see marginaal on seotud kindlustusseltsi üldise tegevusmahuga ja on määratud kahe tagatisindeksi alusel, millest üks põhineb kindlustusmaksetel ja teine nõuetel;

soovitatav on nõuda minimaalset garantiifondi, mis on seotud kindlustusseltsi kindlustusliikidega seotud riski suurusega, tagamaks, et kindlustusseltsil on asutamise ajal piisavad varud ja et edasise tegevus käigus ei lange solventsusmarginaal mingil juhul minimaaltagatisest allapoole;

on vaja ette näha juhud, kui kindlustusseltsi finantsolukord muutub niisuguseks, et tal on raske täita oma lepingulisi kohustusi;

ühenduses otsekindlustustegevuse alustamist ja otsekindlustustegevuse jätkamist käsitlevaid kooskõlastatud eeskirju tuleks põhimõtteliselt kohaldada kõigi turule tulevate kindlustusseltside suhtes ja seega ka nende esinduste ja filiaalide suhtes, kelle peakontor asub väljaspool ühendust; seetõttu on siiski soovitatav koostada nende esinduste ja filiaalide järelevalveks eraldi sätteid, pidades silmas, et neid omavate kindlustusseltside vara asub väljaspool ühendust;

soovitatav on lubada nende eritingimuste leevendamist, järgides põhimõtet, et selliseid esindusi ja filiaale ei kohelda soodsamalt kui ühenduses asuvaid kindlustusseltse;

vajalikud on teatavad üleminekumeetmed, et võimaldada eelkõige juba olemasolevatel väikestel ja keskmise suurusega kindlustusseltsidel kohaneda nõuetega, mille liikmesriigid peavad käesolevat direktiivi järgides kehtestama vastavalt asutamislepingu artiklile 53;

tähtis on tagada kooskõlastatud eeskirjade ühtne kohaldamine ja sätestada sel eesmärgil kõnealuses valdkonnas tihe koostöö komisjoni ja liikmesriikide vahel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS — Üldsätted

Artikkel 1

Käesolev direktiiv käsitleb liikmesriigis asutatud või asutada soovivate kindlustusseltside sõltumatu otsekindlustustegevuse alustamist ja jätkamist direktiivi lisas määratletud kindlustusliikide alal.

Artikkel 2

Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

1. järgmiste kindlustusliikide suhtes:

- a) elukindlustus, see tähendab kindlustusharu, mis hõlmab eelkõige puhast üleelamiskindlustust, kindlustust surmajuhtumiks, kindlustust üleelamistähtajaks või surmajuhtumiks, elukindlustust kindlustusmaksete tagastamisega, tonitiine, abiellumiskindlustust ja sünnikindlustust;
- b) pensionikindlustus;
- c) elukindlustusseltside pakutav lisakindlustus, see hõlmab eelkõige kindlustust tervisekahjustuste, sealhulgas töövõimetuse vastu, kindlustust surmaga lõppeva õnnetusjuhtumi vastu ja kindlustust invaliidsusega lõppeva õnnetusjuhtumi või haiguse vastu, kui neid eri kindlustusliikide lepinguid sõlmitakse lisaks elukindlustusele;
- d) kindlustus, mis moodustab osa kohustuslikust sotsiaalkindlustussüsteemist;
- e) lirimaal ja Ühendkuningriigis kasutatav kindlustusliik, mida nimetatakse *permanent health insurance not subject to cancellation* (katkestamisõigusetu pikaajaline tervisekindlustus);

2. järgmiste toimingute suhtes:

- a) kapitaliseerimistegevus, mis on määratletud iga liikmesriigi seaduses;
- b) selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevus, mille hüvitised muutuvad vastavalt olemasolevatele varadele ja mille liikmete sissemakse on määratud ühtsel alusel;
- c) selliste organisatsioonide tegevus, kes pole juriidilised isikud ja kelle eesmärk on anda oma liikmetele vastastikust kaitset ilma maksete tegemise või kindlustustehnilise eraldise moodustamiseta;

d) ekspordikrediidikindlustustegevus, mis toimub riigi arvel või toetusel, kuni edasise kooskõlastamiseni, mis tuleb rakendada nelja aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist.

Artikkel 3

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata vastastikuste kindlustusseltside suhtes, kui need vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

— põhikiri peab sisaldama sätteid täiendavate sissemaksete tegemiseks või nende hüvitiste vähendamiseks,

— nende tegevus ei hõlma vastutusriske — kui viimased ei moodusta lisariske lisa punkti C tähenduses — või krediidi- ja garantiiriske,

— käesoleva direktiiviga reguleeritud tegevuse sissemaksetest saadav aastatulu ei tohi ületada üht miljonit arvestusühikut

ja

— vähemalt pool käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevuse sissemaksetest saadavast tulust peab tulema isikutelt, kes on vastastikuse kindlustusseltsi liikmed.

2. Lisaks ei kohaldata käesolevat direktiivi vastastikuste kindlustusseltside suhtes, kes on sõlminud muude samalaadsete seltsidega kokkuleppe, mis näeb ette nende antud kindlustuspoliiside täieliku edasikindlustuse või mille kohaselt edasikindlustusandja täidab sellistest poliisidest tulenevaid kohustusi edasikindlustusvõtja asemel.

Sellisel juhul kehtivad käesoleva direktiivi eeskirjad edasikindlustusandja kohta.

Artikkel 4

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste asutuste suhtes, kui nende pädevust käsitlevaid põhikirju või seadusi ei muudeta:

a) *Saksamaal*

järgmised avalik-õiguslikud monopoolsed asutused (*Monopolanstalten*):

1) Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,

2) Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich,

3) Bayerische Landestiersversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich,

4) Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick,

5) Hamburger Feuerkasse, Hamburg,

6) Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,

7) Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,

8) Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,

9) Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,

10) Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden,

11) Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg,

12) Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,

13) Feuersozietät Berlin, Berlin,

14) Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Territoriaalset pädevust ei loeta muudetuks selliste asutuste ühinemise korral, mille mõjul uue asutuse kasuks säilitatakse ühinenud asutuste ühine tegevusala, samuti ei loeta muudetuks õiguspädevust kindlustusliikide puhul, kui üks neist asutustest võtab samal territooriumil üle teise sellise asutuse ühe või mitu kindlustusliiki.

Järgmised avaliku sektori osalusega asutused:

1) Postbeamtenkrankenkasse,

2) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

b) *Prantsusmaal*

järgmised asutused:

1) Caisse départementale des incendiés des Ardennes,

2) Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or,

3) Caisse départementale des incendiés de la Marne,

4) Caisse départementale des incendiés de la Meuse,

- 5) Caisse départementale des incendiés de la Somme,
- 6) Caisse départementale grêle du Gers,
- 7) Caisse départementale grêle de l'Hérault;
- c) *Iirimaal*
Voluntary Health Insurance Board;
- d) *Itaalias*
Il-Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);
- e) *Ühendkuningriigis*
The Crown Agents.
- a) kõik kindlustusseltsid, kes asutavad selle riigi territooriumil oma peakontori;
- b) kõik kindlustusseltsid, kelle peakontor asub teises liikmesriigis ja kes asutavad kõnealuse liikmesriigi territooriumil filiaali või esinduse;
- c) kõik kindlustusseltsid, kes pärast punktides a või b nõutava tegevusloa saamist laiendavad oma tegevust selles liikmesriigis teiste kindlustusliikide kasutuselevõtuga;
- d) kõik kindlustusseltsid, kes pärast artikli 7 lõike 1 kohaselt tegevusloa saamist riigi territooriumi teatava osa kohta laiendavad oma tegevust väljapoole sellist osa.
3. Liikmesriigid ei sea tegevusloa saamise tingimuseks deposiiti või tagatise esitamist.

Artikkel 5

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *arvestusühik* – Euroopa Investeerimispannga põhikirja artiklis 4 määratletud ühik;
- b) *vastavuses olevad varad* – konkreetse vääringus väljendatud lepingulised kohustused, mis esitatakse samas vääringus väljendatud või realiseeritavate varade abil;
- c) *varade asukoht* – varade, nii vallas- kui kinnisvara olemasolu liikmesriigis, mida ei tule tõlgendada sisaldavana nõuet, et vallasvara oleks hoiustatud või et kinnisvara kohta kehtiksid piiravad meetmed, nagu hüpoteekide registreerimine. Vara, mis on esitatud nõuetena võlgnike vastu, loetakse asuvat liikmesriigis, kus nõuded saab sisse nõuda.

II JAOTIS — Nende kindlustusseltside suhtes kohaldatavad eeskirjad, kelle peakontor asub ühenduses

A jagu. Kindlustustegevuse alustamise tingimused

Artikkel 6

- Iga liikmesriik nõuab, et otsekindlustustegevuse alustamiseks tema territooriumil on vaja ametlikku tegevusluba.
- Sellise tegevusloa peavad kõnealuse liikmesriigi pädevalt asutuselt taotlema:

Artikkel 7

- Tegevusluba kehtib kogu riigi territooriumil, kui taotleja ei soovi siseriiklike õigusaktidega lubatud piirides luba tegutseda ainult riigi territooriumi teatavas osas.
- Tegevusluba antakse konkreetse kindlustusliigi jaoks. See hõlmab kogu liiki, kui taotleja ei soovi katta ainult osa sellise liigiga seatud riskidest, mis on loetletud lisa punktis A.

Sellest olenemata:

- on igal liikmesriigil võimalik anda tegevusluba iga lisa punktis B nimetatud liikiderühma kohta, juhul kui ta lisab sellisele loale punkti B kohase nimetuse;
- ühe liigi või liikiderühma kohta antud tegevusluba kehtib ka muu liigiga hõlmatud lisariskide kohta, kui on täidetud lisa punktis C täpsustatud tingimused;
- kuni edasise kooskõlastamiseni, mis tuleb rakendada nelja aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist, võib Saksamaa Liitvabariik säilitada sätte, mis keelab tema territooriumil ravikindlustuse, krediidi- ja garantiikindlustuse ning kohtukulude kindlustusega üheaegse tegelemise kas siis omavahel või koos teiste kindlustusliikidega.

Artikkel 8

- Iga liikmesriik nõuab, et iga tema territooriumil asutatud kindlustusselts, millele taotletakse tegevusluba, peab:

a) tegutsema ühes järgmises ühingu vormis:

— Belgia Kuningriigis:

“société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsmaatschappij”, “société coopérative/cooperative vennootschap”,

— Taanis:

“Aktieselskaber” (aktsiaseltsid), “gensidige selskaber” (vastastikused kindlustusseltsid),

— Saksamaa Liitvabariigis:

“Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen”,

— Prantsuse Vabariigis:

“société anonyme”, “société à forme mutuelle”, “mutuelle”, “union de mutuelles”,

— Iiri Vabariigis:

“incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,

— Itaalia Vabariigis:

“società per azioni”, “società cooperativa”, “mutua di assicurazione”,

— Luksemburgi Suurhertsogiriigis:

“société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”,

— Madalmaade Kuningriigis:

“naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”, “coöperative vereniging”,

— Ühendkuningriigis:

“incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered under the Friendly Societies Act”, Lloyd’i nime all tuntud kindlustusühing.

Lisaks võivad liikmesriigid vajaduse korral asutada muid avalikus õiguses tunnustatud kindlustusseltse, kui nende eesmärk

on tegelda kindlustustegevusega võrdväärsetel tingimustel eraõiguslike kindlustusseltsidega;

b) piirduma oma majandustegevuses kindlustustegevuse ja sellest otseselt tulenevate toimingutega, tegelemata muu äritegevusega;

c) esitama artiklile 9 vastava tegevuskava;

d) omama artikli 17 lõikes 2 ettenähtud minimaalset garantiifondi.

2. Kindlustusselts, kes taotleb luba laiendada oma tegevust muude kindlustusliikidega või artikli 6 lõike 2 punktis d nimetatud juhul territooriumi muus osas, peab nende muude kindlustusliikide või territooriumi muu osa kohta esitama artiklile 9 vastava tegevuskava.

Lisaks tuleb kindlustusseltsil tõendada, et tal on artiklis 16 ettenähtud solventusmarginaal ja juhul, kui artikli 17 lõikes 2 nõutakse selliste muude kindlustusliikide puhul varasemast suuremat minimaalset garantiifondi, selline miinimum.

3. Need kooskõlastusmeetmed ei takista liikmesriikidel kohaldada sätteid, millega nõutakse juhtkonnalt tehnilist kvalifikatsiooni või asutamislepingu või põhikirja, kindlustuse üld- ja eritingimuste, tariifide ning harilikuks järelevalvetegevuseks muude vajalike dokumentide heakskiitmist.

4. Nimetatud sätted ei tohi sisaldada nõuet, et tegevusloataotluste läbivaatamisel tuleb arvestada turu vajadusi.

Artikkel 9

Artikli 8 lõike 1 punktis c nimetatud tegevuskava sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

a) kindlustusseltsi poolt hõlmata kavatsetavate riskide laad; kasutada kavatsetava kindlustuse üld- ja eritingimused;

b) tariifid, mida kavatsetakse kohaldada iga kindlustusliigi suhtes;

c) edasikindlustuse peamised põhimõtted;

- d) minimaalse garantiifondi moodustavad vahendid;
- e) halduse ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud; nende katmiseks kavandatud rahalised vahendid;

lisaks esimese kolme majandusaasta kohta:

- f) hinnangud halduskulude kohta, v.a asutamiskulud, eelkõige jooksvad üldkulud ja komisjonitasud;
- g) hinnangud kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete kohta;
- h) bilansi prognoos;
- i) kalkulatsioonid kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks kavandatud rahaliste vahendite ja solventsusmarginaali kohta.

Punktides a ja b nimetatud üksikasju ei nõuta lisa punkti A liikidesse 4, 5, 6, 7 ja 12 kuuluvate riskide puhul, samuti ei nõuta punktis b nimetatud üksikasju lisa punkti A liikidesse 14 ja 15 kuuluvate riskide puhul. Punktides a ja b nimetatud üksikasju ei pea nõudma sama punkti liigis 11 sisalduvate riskide puhul.

Artikkel 10

1. Iga liikmesriik nõuab, et kindlustusselts, kelle peakontor on teise liikmesriigi territooriumil ja kes taotleb luba asutada esindust või filiaali, peab:

- a) esitama oma põhikirja ning direktorite ja juhatajate nimekirja;
- b) esitama peakontori asukohariigi pädevate asutuste tõendi, mis näitab, missuguste kindlustusliikidega on seltsil õigus tegelda, ja et tal on minimaalne garantiifond või kui see on suurem, artikli 16 lõike 3 kohaselt arvatud minimaalne solventsusmarginaal; tõendis on nimetatud riskid, mida kindlustusselts tegelikult katab, ja artikli 11 lõike 1 punktis e nimetatud rahalised vahendid;
- c) esitama vastavalt artiklile 11 tegevuskava;
- d) määrama volitatud esindaja, kelle alaline elu- ja asukoht on vastuvõtjariigis ning kellel on piisavad volitused võtta kindlustusseltsile kohustusi kolmandate isikute ees ja esindada seda vastuvõtjariigi ametiasutustes ning kohtutes; kui esindaja on juriidiline isik, peab tal olema oma peakontor vastuvõtjariigis

ja ta peab omakorda määrama oma esindajaks eelpool nimetatud tingimustele vastava isiku. Liikmesriik ei tohi määratud esindajast keelduda, välja arvatud reputatsiooni, pädevuse või tehnilise kvalifikatsiooniga seotud põhjustel, mida kohaldatakse nende kindlustusseltside juhatajate suhtes, kelle peakontor asub kõnealuse riigi territooriumil.

Lloyd'si puhul ei tohi lepingulistest kohustustest tulenevate kohtuvaidluste korral vastuvõtjariigis kindlustatud isikuid kohelda ebasoodsamalt kui sel juhul, kui kohtuvaidlus algatakse harilikumat tüüpi kindlustusseltsi vastu. Seetõttu peavad volitatud esindajal olema piisavad volitused, mis võimaldab algatada tema vastu kohtuasja, ja selles pädevuses peab ta olema võimeline siduma kõnealuseid Lloyd'si üksikkindlustajaid.

2. Iga liikmesriik nõuab, et esinduse või filiaali tegevuse laiendamiseks kas muude kindlustusliikide kasutuselevõtuga või riigi territooriumi muudesse osadesse artikli 6 lõike 2 punktis d ettenähtud juhtudel esitab tegevusloa taotleja vastavalt artiklile 11 tegevuskava ja järgib eespool lõike 1 punktis b sisalduvaid tingimusi.

3. Need kooskõlastusmeetmed ei takista liikmesriikidel jõustada sätteid, milles nõutakse kõigilt kindlustusseltsidelt kindlustuse üld- ja eritingimuste, tariifide ja järelevalve tavaliseks toimimiseks muude vajalike dokumentide heakskiitmist.

4. Nimetatud sätteid ei tohi sisaldada nõuet, et tegevusloa taotluse läbivaatamisel tuleb arvestada turu vajadusi.

Artikkel 11

1. Esinduse või filiaali tegevuskava, mis on nimetatud artikli 10 lõike 1 punktis c, sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

- a) kindlustusseltsi poolt vastuvõtjariigis hõlmata kavatsetavate riskide laad; kasutada kavatsetava kindlustuse üld- ja eritingimused;
- b) tariifid, mida kindlustusselts kavatseb kohaldada iga kindlustusliigi suhtes;

c) edasikindlustuse peamised põhimõtted;

Artikkel 12

d) kindlustusseltsi artiklites 16 ja 17 nimetatud solventsusmarginaali olukord;

Igast tegevusloa andmisest keeldumise otsusest koos üksikasjaliku põhjendusega teatatakse kõnealusele kindlustusseltsile.

e) halduse ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud; nende katmiseks mõeldud rahalised vahendid;

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse.

lisaks esimese kolme majandusaasta kohta:

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui pädevad asutused pole tegevusloataotlust kuue kuu jooksul pärast selle kättesaamist läbi vaadanud.

f) hinnangud halduskulude kohta;

B jagu. Kindlustustegevuse tingimused

g) hinnangud uue tegevuse kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete kohta;

Artikkel 13

Liikmesriigid teevad loa saanud kindlustusseltside finantsseisundi järelevalve alal omavahel tihedat koostööd.

h) esinduse või filiaali bilansi prognoos.

Artikkel 14

Punktides a ja b nimetatud üksikasju ei nõuta lisa punkti A liikidesse 4, 5, 6, 7 ja 12 kuuluvate riskide puhul, samuti ei nõuta punktis b nimetatud üksikasju lisa punkti A liikidesse 14 ja 15 kuuluvate riskide puhul. Punktides a ja b nimetatud üksikasju ei pea nõudma sama punkti liigis 11 sisalduvate riskide puhul.

Selle liikmesriigi järelevalveasutus, kus asub kindlustusseltsi peakontor, peab kontrollima kindlustusseltsi maksevõimet kogu tema tegevuse puhul. Teiste riikide järelevalveasutused annavad esimesena nimetatule kogu sellise kontrolli tegemiseks vajaliku teabe.

2. Koos tegevuskavaga tuleb esitada kindlustusseltsi bilanss ja kasumiaruanne eraldi iga kolme viimase majandusaasta kohta. Kui kindlustusselts pole veel tegutsenud kolme majandusaastat, nõutakse temalt nende esitamist ainult lõpetatud majandusaastate kohta.

Artikkel 15

1. Iga liikmesriik, kelle territooriumil kindlustusseltsi tegevus toimub, nõuab kindlustusseltsilt piisavate kindlustustehniliste eraldiste moodustamist.

Lloyd'si puhul asendatakse bilansi ja kasumiaruande avaldamine kindlustustegevust kajastavate raamatupidamisaruannete kohustusliku esitamisega, millele on lisatud kirjalik tunnistus, mis tõendab, et iga kindlustaja kohta on esitatud audiitori järeldusotsus, ja näitab, et nende toimingutest tulenevad kohustused on tervikuna varaga tagatud. Need dokumendid peavad andma ametiasutustele ettekujutuse ühingu maksevõimest.

Selliste eraldiste summa määratakse riigi kinnitatud eeskirjade kohaselt või selliste eeskirjade puudumise korral sellises riigis kehtivate tavade kohaselt.

3. Tegevuskava ning tegevuslubade andmiseks pädevate asutuste märkused edastatakse peakontori asukohariigi pädevatele asutustele. Need asutused edastavad oma arvamuse esimesena nimetatutele kolme kuu jooksul pärast dokumentide kättesaamist; kui selle ajavahemiku lõpuks pole nende arvamust edastatud, loetakse see jaatavaks.

2. Kindlustustehnilised eraldised tuleb tagada samaväärsete ja vastavuses olevate varadega, mis asuvad igas riigis, kus tegevus toimub. Liikmesriigid võivad leevendada vastavuses olevate varade ja varade asukohta käsitlevaid eeskirju.

Pidades silmas Luksemburgi Suurhertsogiriigi erilist olukorda, võib ta kuni kindlustusseltsi lõpetamist käsitlevate õigusaktide kooskõlastamiseni säilitada käesoleva direktiivi jõustumise ajal olemasoleva kindlustustehniliste eraldiste garanteerimissüsteemi.

Selle riigi eeskirjades, kus tegevus toimub, määratakse selliste varade laad ja vajaduse korral määr, mille ulatuses neid võib kasutada kindlustustehniliste eraldiste tagamiseks, samuti määratakse selliste varade hindamise eeskirjad.

3. Kui liikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste tagamist nõuetega edasikindlustusandjate vastu, kinnitab ta lubatud protsendimäära. Sellisel juhul ei tohi ta lõike 2 sätetest olenemata nõuda selliste nõuete kattevara asumist tema territooriumil.

4. Selle liikmesriigi järelevalveasutus, kus asub kindlustusseltsi peakontor, kontrollib, et selle bilansis näidatud kindlustustehniliste eraldiste katteks olevad varad on vastavuses kõigis tegutsemisriikides võetud lepinguliste kohustustega.

Artikkel 16

1. Iga liikmesriik nõuab, et igal kindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu oma tegevuse jaoks piisav solventsusmarginaal.

Solventsusmarginaal peab vastama kindlustusseltsi varadele, millest on maha arvatud prognoositavad kohustused ning immateriaalne vara.

Eelkõige võetakse arvesse:

- sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse kindlustusseltsi puhul tegelikud esialgsed vahendid,
- pool maksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 %ni makstud aktsiakapitalist või varadest,
- eraldised (kohustuslikud reservid ja vabad eraldised), mis ei vasta lepingulistele kohustustele,
- eelmiste perioodide jaotamata kasum,
- muutuvate sissemaksetega vastastikuse ja vastastikust tüüpi kindlustusseltsi puhul kõik nõuded, mis tal on oma liikmete vastu täiendava sissemakse nõudmise teel majandusaasta jooksul, arvesse võetakse kuni pool maksimumsissemaksete ja tegelikult nõutud sissemaksete vahest, siiski ei tohi see ületada 50 % solventsusmarginaalist,
- kindlustusseltsi taotluse põhjal ja tõendamise korral ning kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutuste nõusolekul, kus kindlustusseltsi tegevus toimub, kõik varjatud eraldised, mis

tulenevad varade alahindamisest või kohustuste ülehindamisest bilansis, juhul kui sellised eraldised ei ole erandlikku laadi.

Kindlustustehniliste eraldiste ülehindamine määratakse sõltuvalt eraldiste summast, mille kindlustusselts arvutab vastavalt siseriiklikele õigusaktidele; kuni kindlustustehniliste eraldiste edasise kooskõlastamiseni võib solventsusmarginaalis kuni 20 %ni arvesse võtta summat, mis on 75 % kindlustusseltsi poolt kindlustusmaksete puhul miinimumprotsenti kohaldades kindla summana arvutatud möödumata riskide eraldise summa ja reservi arvutamisel lepingute kaupa saadava summa vahest, kui siseriiklikud õigusaktid võimaldavad valida nende kahe meetodi vahel.

2. Solventsusmarginaal määratakse kas kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel. Kindlustusseltside puhul, kes põhimõtteliselt kindlustavad ainult ühe või mitme riski, nagu tormi, rahe, külma vastu, arvutatakse kahjunõuete keskmine määr viimase seitsme majandusaasta põhjal.

3. Arvestades artikli 17 sätteid võrdub solventsusmarginaali summa kahest järgmisest tulemusest suuremaga:

Esimene tulemus (kindlustusmaksete alusel):

- kindlustusmaksed või sissemaksed (kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud), mis on sisse nõutud kogu viimase majandusaasta otsekindlustuse tulemusena, liidetakse kokku,
- sellele summale lisatakse kõigi sissetuleva edasikindlustuse kindlustusmaksete summa viimasel majandusaastal,
- sellest summast lahutatakse kogu viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete summa, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Nii viisi saadud summa jagatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 10 miljonit arvestusühikut, teine hõlmab ülejääki; esimesest osast arvutatakse 18 % ja teisest 16 % ning liidetakse kokku.

Esimene tulemus saadakse, korrutades nii viisi arvatud summa suhtarvuga, mis saadakse, võrreldes viimasel majandusaastal pärast edasikindlustuse ülekannete lahutamist kindlustusseltsile jääva kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusummat; mingil juhul ei tohi see suhtarv olla väiksem kui 50 %.

Teine tulemus (nõuete alusel):

- otsekindlustuse tulemusena makstud nõuete summa (lahutamata neist edasikindlustajate ja retrosessionäärade makstud nõudeid) lõikes 2 täpsustatud ajavahemikel liidetakse kokku,
- sellele kogusummale lisatakse samade ajavahemike jooksul sissetulev edasikindlustuse või retrosessiooni eest makstud nõuete summa,
- saadud summale lisatakse nii otsekindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse rahuldamata nõuete eraldised viimase majandusaasta lõpus,
- sellest summast lahutatakse lõikes 2 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa,
- allesjäänud summast lahutatakse nii otsekindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud teise majandusaasta alguses enne majandusaastat, mille kohta on aruanded.

Üks kolmandik või üks seitsmendik niiviisi saadud summast, vastavalt lõikes 2 ettenähtud võrdlusperioodile, jagatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni seitse miljonit arveldusühikut, teine hõlmab ülejäägi; esimesest osast arvutatakse 26 % ja teisest 23 % ning liidetakse kokku.

Teine tulemus saadakse, korrutades niiviisi arvutatud summa suhtarvuga, mis saadakse, võrreldes viimasel majandusaastal pärast edasikindlustuse ülekannete lahutamist kindlustusseltsile jääva kindlustuskohustuste summat ja nõuete kogusummat; mingil juhul ei tohi see suhtarv olla väiksem kui 50 %.

4. Lõikes 3 nimetatud osade suhtes kohaldatavaid mürdosi vähendatakse mõlemaid kolmandiku võrra tervisekindlustuse puhul, millega tegeldakse samal alusel kui elukindlustusega, juhul kui

- makstavaid kindlustusmaksleid arvutatakse haigestumustabelite alusel vastavalt kindlustusmatemaatilisele meetodile,
- vanuse pikenemise jaoks on määratud eraldis,
- piisava suurusega kindlusvaru loomiseks nõutakse lisamakset,
- kindlustaja võib lepingu katkestada ainult hiljemalt enne kolmanda kindlustusaasta lõppu,

- leping näeb ette kindlustusmaksleid töstmise või väljamaksete vähendamise võimaluse isegi kehtivate lepingute korral.

5. Lloyd'si puhul lõikes 3 nimetatud esimene tulemus kindlustusmaksleid osas arvutatakse netokindlustusmaksleid alusel, mis korrutatakse sisekontrolõri kinnitatud iga-aastase kindla suurusega protsendiga. Kindla suurusega protsent arvutatakse värskemate makstud komisjonitasudid käsitlevate statistiliste andmete alusel.

Üksikasjad koos asjakohaste arvutustega saadetakse ametiasutustele riikides, kus Lloyd's on asutatud.

Artikkel 17

1. Üks kolmandik solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi.

2. a) Garantiifond ei tohi siiski olla väiksem kui:

- 400 000 arveldusühikut, juhul kui kindlustatakse kõiki või osa lisa punkti A liikidesse 10, 11, 12, 13, 14 ja 15 kuuluvatest riskidest,
- 300 000 arveldusühikut, juhul kui kindlustatakse kõiki või osa lisa punkti A liikidesse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ja 16 kuuluvatest riskidest,
- 200 000 arveldusühikut, juhul kui kindlustatakse kõiki või osa lisa punkti A liikidesse 9 ja 17 kuuluvatest riskidest,

b) kui kindlustusseltsi tegevus hõlmab mitut liiki või mitut riski, võetakse arvesse ainult see liik või risk, mille korral nõutakse suurimat summat;

c) iga liikmesriik võib sätestada minimaalse garantiifondi vähendamise ühe neljandiku võrra vastastikuste kindlustusseltside ja vastastikust tüüpi kindlustusseltside puhul.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid ei näe ette eeskirju artiklis 15 nimetatud kindlustustehnilisi eraldisi kattevarasid ületavate varade valiku kohta.

2. Arvestades artikli 15 lõiget 2, artikli 20 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 22 lõike 1 viimast lõiku, ei piira liikmesriigid tegevusloa saanud kindlustusseltside varade osa moodustavat vallas- või kinnisvara vaba käsutamist.

Saksamaa Liitvabariik võib kuni elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamise tingimuste edasise kooskõlastamiseni säilitada artikli 16 lõike 4 tähenduses tervisekindlustuse suhtes vara vabale kasutamisele kehtestatud piirangud, juhul kui matemaatilisi eraldi tagavate varade vaba kasutamine sõltub *Treuhänderi* nõusolekust.

Kuni edasiste kooskõlastusmeetmete võtmiseni võib Taani Kuningriik säilitada oma kehtivad õigusaktid, mis piiravad kindlustusseltside kohustusliku tööõnnetuskindlustuse alusel makstavate pensioonide tagamiseks kogutud varade vaba käsutamist.

3. Need sätted ei välista meetmeid, mida liikmesriikidel on õigus võtta kõnealuste kindlustusseltside omanike või liikmete või aktsionäridena, järgides tegevuse toimumise riigis kehtivaid eeskirju vastavalt artikli 15 lõike 2 nõuetele ja kaitstes kindlustatute huve.

Artikkel 19

1. Iga liikmesriik nõuab, et iga kindlustusselts, kelle peakontor asub tema territooriumil, esitaks iga-aastase kõiki tegevusliike hõlmava aruande oma finantsseisundi ja maksevõime kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad, et nende territooriumil tegutsevad kindlustusseltsid esitaksid korrapäraselt aruanded koos järelevalveks vajalike statistiliste dokumentidega. Pädevad järelevalveasutused edastavad üksteisele järelevalveks vajalikud dokumendid ja teabe.

Artikkel 20

1. Kui kindlustusselts ei järgi artiklit 15, võib järelevalveasutus riigis, kus kindlustusselts tegutseb, keelata varade vaba käsutamise selles riigis, teatades oma kavatsusest järelevalveasutustele riigis, kus asub kindlustusseltsi peakontor.

2. Artikli 16 lõikes 3 nõutavast miinimumist madalamale langenud solventsusmarginaaliga kindlustusseltsi finantsseisundi taastamiseks nõuab peakontori asukohariigi järelevalveasutus, et talle esitataks heakskiitmiseks usaldusväärse finantsseisundi taastamise kava.

3. Kui solventsusmarginaal on väiksem kui artiklis 17 määratud garantiifond, nõuab peakontori asukohariigi järelevalveasutus, et kindlustusselts esitaks talle heakskiitmiseks lühiajalise rahastamiskava.

Samuti võib järelevalveasutus piirata või keelata kindlustusseltsil varade vaba käsutamist. Ta teatab kõigist meetmetest järelevalveasutustele teistes liikmesriikides, kelle territooriumil kindlustusseltsil on lubatud tegutseda, ja viimasena nimetatud võtavad esimesena nimetatute taotluse põhjal samad meetmed.

4. Pädevad järelevalveasutused võivad lõigetes 1 ja 3 nimetatud juhtudel võtta kõik edasised vajalikud meetmed kindlustatute huvide kaitseks.

5. Järelevalveasutused teistes liikmesriikides, kelle territooriumil kõnealusel kindlustusseltsil on samuti lubatud tegutseda, teevad koostööd lõigetes 1—4 nimetatud sätete kohaldamiseks.

Artikkel 21

1. Iga liikmesriik võimaldab kindlustusseltsil tervikuna või osaliselt üle anda oma kindlustusportfelli, kui vastuvõtjal on vajalik solventsusmarginaal, võttes hoolikalt arvesse üleandmist.

Asjaomased järelevalveasutused konsulteerivad enne sellise üleandmise heakskiitmist üksteisega.

2. Kui selline üleandmine on saanud pädeva järelevalveasutuse heakskiidu, mõjutab see otseselt asjaomaseid kindlustusvõtjaid või kindlustatuid.

C jagu. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

Artikkel 22

1. Tegevusloa, mille on andnud selle liikmesriigi pädev asutus, kelle territooriumil asub peakontor, võib selline asutus kehtetuks tunnistada, kui kindlustusselts:

a) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;

- b) ei ole suutnud võimaldatud aja jooksul võtta artiklis 20 nimetatud taastamiskavas või rahastamiskavas sisalduvaid meetmeid;
- c) jätab oluliselt täitmata oma siseriiklikest õigusaktidest tulenevad kohustused.

Tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral teatab peakontori asukohariigi järelevalveasutus sellisest kehtetuks tunnistamisest teiste selliste liikmesriikide järelevalveasutustele, kes on kindlustusseltsile tegevusloa andnud; seejärel tunnistavad ka nemad antud tegevusloa kehtetuks. Peakontori asukohariigi järelevalveasutus võtab koostöös muude selliste asutustega kõik vajalikud meetmed kindlustatute huvide kaitseks ja piirab eelkõige kindlustusseltsi varade vaba käsutamist, kui sellist piirangut pole juba kehtestatud vastavalt artikli 20 lõike 1 ja lõike 3 lõigu 2 sätetele.

2. Sellise kindlustusseltsi esindusele või filiaalile, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, antud tegevusloa võidakse kehtetuks tunnistada, kui esindus või filiaal:

- a) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;
- b) jätab oluliselt täitmata oma kohustused, mis tulenevad õigusaktidest riigis, kus ta tegutsseb, pidades eriti silmas artiklis 15 määratletud kindlustustehniliste eraldiste kehtestamist.

Enne tegevusloa kehtetuks tunnistamist konsulteerivad selle riigi järelevalveasutused, kus kindlustusseltsi tegevus toimub, peakontori asukohariigi järelevalveasutusega. Kui nad peavad vajalikuks peatada sellise esinduse või filiaali tegevus enne konsultatsioonide lõppu, teatavad nad sellest viivitamata peakontori asukohariigi järelevalveasutusele.

3. Iga tegevusloa kehtetuks tunnistamise või tegevuse peatamise otsusest koos üksikasjaliku põhjendusega teatatakse kõnealusele kindlustusseltsile.

Iga liikmesriik sätestab õiguse vaidlustada selline otsus kohtus.

III JAOTIS — Eeskirjad, mida kohaldatakse ühenduses asutatud selliste kindlustusseltside esinduste ja filiaalide suhtes, kelle peakontor asub väljaspool ühendust

Artikkel 23

1. Iga liikmesriik nõuab kõigilt kindlustusseltsidelt, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, artiklis 1 nimetatud tegevuse alustamiseks ametlikku tegevusloa.

2. Liikmesriik võib anda tegevusloa, kui kindlustusselts täidab vähemalt järgmisi tingimusi:

- a) tal on siseriikliku õiguse alusel õigus tegelda kindlustustegevusega;
- b) ta asutab esinduse või filiaali sellise liikmesriigi territooriumil;
- c) ta kohustub korraldama esinduse või filiaali juhtimiskohas konkreetselt seal toimuvat tegevust hõlmava raamatupidamise ja säilitama seal kõik tegevusega seotud dokumendid;
- d) ta määrab volitatud esindaja, kelle peavad heaks kiitma pädevad asutused;
- e) tal on tegutsemisriigis varad, mille väärtus on vähemalt pool artikli 17 lõikes 2 ettenähtud garantiifondi miinimumsummast ja ta deponeerib ühe neljandiku miinimumsummast tagatisena;
- f) ta kohustub säilitama solventsusmarginaali vastavalt artiklis 25 nimetatud nõuetele;
- g) ta esitab tegevuskava vastavalt artikli 11 lõigetele 1 ja 2.

Artikkel 24

Liikmesriigid nõuavad kindlustusseltsidelt piisavate kindlustustehniliste eraldiste moodustamist, mis hõlmavad nende territooriumil võetud lepingulisi kohustusi. Liikmesriigid hoolitsevad, et esindus või filiaal tagaks need kindlustustehnilised eraldised samaväärsete ja kõnealuse riigi kinnitatud määraga vastavuses olevate varadega.

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamise, investeringuliikide määramise ja varade hindamise suhtes kohaldatakse liikmesriikide õigusakte.

Kõnealune liikmesriik nõuab, et kindlustustehniliste eraldiste kattevarad asuksid tema territooriumil. Siiski kohaldatakse artikli 15 punkti 3.

Artikkel 25

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema territooriumil asutatud esinduste või filiaalide solventsusmarginaal koosneks varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ning immateriaalsed vahendid. Solventsusmarginaal arvutatakse vastavalt artikli 16 lõike 3 sätetele. Selle marginaali arvutamiseks arvestatakse ainult

kõnealuse esinduse või filiaali tegevusega hõlmatud kindlustusmakseid või sissemakseid ja nõudeid.

Artikkel 27

2. Üks kolmandik solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi. Garantiifond ei tohi olla väiksem kui pool artikli 17 lõike 2 kohaselt nõutavast miinimumsummast. Vastavalt artikli 23 lõike 2 punktile e sissemakstud esialgne deposiit loetakse sellise garantiifondi hulka.

Artiklite 19 ja 20 sätteid kohaldatakse samuti käesolevas jaotises nimetatud kindlustusseltside esinduste ja filiaalide suhtes.

Artikli 20 kohaldamise korral samastatakse vanima esinduse või filiaali või selle asemel esinduste või filiaalide üldist maksevõimet kontrolliv järelevalveasutus selle liikmesriigi asutusega, kus asub ühenduse kindlustusseltsi peakontor.

3. Solventsusmarginaali kattevarasid tuleb hoida kuni garantiifondi summani tegevuse toimumise riigis ja ülejääki ühenduses.

Artikkel 28

Artikkel 26

Artikli 26 lõikes 2 nimetatud asutus teatab tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral sellest teiste liikmesriikide asutustele, kus kindlustusselts tegutseb, ja viimasena nimetatud järelevalveasutused võtavad vajalikud meetmed. Kui tegevusloa kehtetuks tunnistamise põhjus on artiklis 26 nimetatud taotlusega nõustunud liikmesriikide kinnitatud üldine maksejõuetus, tunnistavad enda antud tegevusloa kehtetuks ka teised liikmesriigid.

1. Iga kindlustusselts, kes ühelt liikmesriigilt tegevusloa saamise järel saab tegevusloa ühelt või mitmelt liikmesriigilt seal muude esinduste või filiaalide asutamiseks, võib taotleda üht või mitut järgmistest soodustustest:

Artikkel 29

a) et artiklis 25 nimetatud solventsusmarginaal arvutatakse kogu ühenduses toimuva tegevuse kohta; sellisel juhul võetakse arvesse ühenduses asutatud esinduste või filiaalide tegevusega hõlmatud kindlustusmakseid või sissemakseid ja nõudeid;

Ühendus võib vastavalt asutamislepingule ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud lepingutega nõustuda käesolevas jaotises ettenähtud sätetest erinevate sätete kohaldamisega, et tagada liikmesriikides kindlustatud isikute piisav kaitse vastastikustel tingimustel.

b) et ta vabastatakse ka nendes liikmesriikides artikli 23 lõike 2 punktis e nimetatud tagatise deponeerimisest;

c) et garantiifondi kattevarasid hoitaks ükskõik millises liikmesriigis, kus ta tegutseb.

IV JAOTIS — Ülemineku- ja muud sätted

2. Kui vähemalt kaks kõnealust liikmesriiki taotluse tervikuna või osaliselt heaks kiidavad, kontrollib selle liikmesriigi pädev asutus, kelle territooriumil asub taotleja vanim esindus või filiaal, kindlustusseltsi maksevõimet, pidades silmas kogu tema tegevust taotluse heakskiitnud liikmesriikides. Kindlustusseltsi taotluse põhjal ja asjaomaste liikmesriikide ühehääle heakskiidu korral võib seda kontrolli teostada teise liikmesriigi pädev asutus. Kontrolliv asutus saab teistest liikmesriikidest vajaliku teabe nende territooriumil asutatud esinduste või filiaalide kohta.

Artikkel 30

1. Liikmesriigid jätavad II jaotises nimetatud kindlustusseltsidele, kes käesoleva direktiivi rakendusmeetmete jõustumise ajal pakuvad nende territooriumil kindlustust ühes või mitmes artiklis 1 nimetatud liigis, käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäevast viieaastase tähtaja artiklite 16 ja 17 nõuete täitmiseks.

2. Lisaks võivad liikmesriigid:

3. Käesoleva artikliga antud soodustused võib tühistada ühe või mitme asjaomase liikmesriigi algatusel.

a) lubada kõigile punktis 1 nimetatud kindlustusseltsidele, kes pole viieaastase tähtaja jooksul täielikult moodustanud solventsusmarginaali, selleks lisaiega kuni kaks aastat, juhul kui

need kindlustusseltsid on vastavalt artiklile 20 esitanud järelevalveasutusele heakskiitmiseks meetmed, mida nad kavatsevad sel eesmärgil võtta;

- b) vabastada lõikes 1 nimetatud kindlustusseltsid, kelle igaaastane tulu kindlustusmaksetest või sissemaksetest viieaastase tähtaja lõpus on väiksem kui artikli 17 lõikes 2 nõutava minimaalse garantiifondi kuuekordne summa, selle minimaalse garantiifondi moodustamise nõudest enne sellise majandusaasta lõppu, mil sissetulek kindlustusmaksetest või sissemaksetest võrdub sellise minimaalse garantiifondi kuuekordse summaga. Pärast artiklis 33 ettenähtud uurimise tulemuste arvessevõtmist otsustab nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal, millal liikmesriigid peavad selle erandi kaotama.

3. Kindlustusseltsid, kes soovivad oma tegevust laiendada artikli 8 lõike 2 või artikli 10 tähenduses, võivad seda teha ainult juhul, kui nad viivitamata täidavad käesoleva direktiivi eeskirju. Lõike 2 punktis b nimetatud kindlustusseltsidele, kes oma riigi territooriumi piires laiendavad oma tegevust muude kindlustusliikidega või selle territooriumi muudesse osadesse, võib teha erandi artikli 17 lõikes 2 nimetatud minimaalse garantiifondi moodustamise nõudest kümneaastaseks tähtjaks alates käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäevast.

4. Kindlustusselts, kelle struktuur erineb artiklis 8 loetletuist, võib kolme aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist jätkata oma tegevust õiguslikus vormis, milles ta tegutseb sellise teatavakstegemise ajal. Ühendkuningriigis *Royal Charter*'i või *private Act*'i või *special public Act*'i alusel asutatud kindlustusseltsid võivad jätkata oma tegevust senises vormis piiramata aja jooksul.

Belgias tegutsevad kindlustusseltsid, kes vastavalt oma eesmärgile tegelevad hüpoteeklaenude vahenduse või hoiustustegevusega vastavalt 23. juuni 1967. aasta *arrête royal*'iga kooskõlastatud erahoiupankade järelevalvet käsitlevate sätete artikli 15 lõikele 4, võivad seda tegevust jätkata kolme aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeva.

Kõnealused liikmesriigid koostavad selliste kindlustusseltside nimekirja ning edastavad selle teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

5. Artiklite 15, 16 ja 17 nõuetele vastavate kindlustusseltside taotluse korral lõpetavad liikmesriigid piiravate meetmete kohaldamise, mis käsitlevad hüpoteeke, deposiite ja tagatise olemasolevate õigusaktide põhjal.

Artikkel 31

Liikmesriigid võimaldavad III jaotises nimetatud esindustele ja filiaalidele, kes käesoleva direktiivi rakendusmeetmete jõustumise ajal tegelevad ühe või mitme artiklis 1 nimetatud kindlustusliigiga ega laienda oma tegevust artikli 10 lõike 2 tähenduses, maksimaalselt kolmeaastase tähtaja artikli 25 tingimuste täitmiseks.

Artikkel 32

Tähtaja jooksul, mis vastavalt artiklile 29 lõpeb kolmanda riigiga sõlmitud lepingu jõustumise ajal ja hiljemalt neli aastat pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist, võib iga liikmesriik tema territooriumil asutatud kindlustusseltside suhtes edasi kohaldada 1. jaanuaril 1973 kehtivaid eeskirju, mis käsitlevad vastavuses olevaid varasid ja kindlustustehniliste eraldiste asukohta, juhul kui sellest teatatakse teistele liikmesriikidele ja komisjonile ning ei ületata vastavalt artikli 15 lõikele 2 tema territooriumil asutatud liikmesriikide kindlustusseltsidele antavate soodustuste piire.

V JAOTIS — Lõppsätted

Artikkel 33

Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd otsekindlustuse järelevalve hõlbustamiseks ühenduses ja kõigi käesoleva direktiivi kohaldamise tõttu tekkida võivate raskuste uurimiseks.

Artikkel 34

1. Komisjon esitab nõukogule kuue aasta jooksul pärast selle direktiivi teatavakstegemist aruande selle direktiiviga kehtestatud finantsnõuete mõju kohta liikmesriikide kindlustusturgudele.

2. Komisjon esitab vajaduse korral enne artikli 30 lõikes 1 nimetatud üleminekuperioodi lõppu nõukogule vahearuandeid.

Artikkel 35

Liikmesriigid muudavad käesoleva direktiivi täitmiseks oma siseriiklikke õigusnorme 18 kuu jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest ning teavad sellest viivitamata komisjonile.

Nii muudetud õigusnorme kohaldatakse artiklite 30, 31 ja 32 kohaselt 30 kuu jooksul alates teatavakstegemise kuupäevast.

Artikkel 36

Pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist tagavad liikmesriigid, et selle direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide tekst edastatakse komisjonile.

Artikkel 37

Lisa on käesoleva direktiivi lahutamatu osa.

Artikkel 38

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 24. juuli 1973

Nõukogu nimel

eesistuja

I. NØRGAARD

LISA

A. Riskide liigitamine vastavalt kindlustusliikidele

1. Õnnetusjuhtum (kaasa arvatud tööõnnetused ja kutsihaigused)
 - kindlaksmääratud rahalised hüvitised
 - hüvitiselaadsed soodustused
 - nende kahe kombinatsioonid
 - reisijate tervisekahjustus

2. *Haigestumine*
 - kindlaksmääratud rahalised hüvitised
 - hüvitiselaadsed soodustused
 - nende kahe kombinatsioonid

3. *Maismaasõidukid* (v.a raudteeveeremid)
Järgmiste sõidukite kahjustused või kaotus:
 - maismaal kasutatavad mootorsõidukid
 - maismaasõidukid, v.a mootorsõidukid

4. *Raudteeveeremid*
Raudteeveeremite kahjustused või kaotus

5. *Õhusõidukid*
Õhusõidukite kahjustused või kaotus

6. *Veesõidukid* (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaevad)
Järgmiste laevade kahjustused või kaotus:
 - jõe- ja kanalilaevad
 - järvelaevad
 - merelaevad

7. *Transiitkaup* (sealhulgas kaubasaadetised, pagas ja kõik muud kaubad)
Kaupade kahjustused või kaotus veol või pagasis, sõltumata veoviisist

8. *Tuli ja loodusjõud*
Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus, mille on tekitanud
 - tuli
 - plahvatus
 - torm
 - muud loodusjõud, v.a torm
 - tuumaenergia
 - pinnase vajumine

9. *Muud vara kahjustused*
Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus rahe või külma või muu sündmuse tõttu, nagu vargus, välja arvatud punktis 8 nimetatud sündmused
10. *Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus*
Kogu vastutus, mis tekib maismaamootorsõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus)
11. *Õhusõiduki valdaja vastutuskindlustus*
Kogu vastutus, mis tekib õhusõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus)
12. *Veesõiduki (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaeva) valdaja vastutuskindlustus*
Kogu vastutus, mis tekib laevade, aluste või paatide kasutamisel merel, järvedel, jõgedel või kanalitel (sealhulgas vedaja vastutus)
13. *Üldine vastutus*
Kogu muu vastutus kui liikide 10, 11 ja 12 all nimetatud
14. *Krediit*
- maksejõuetus (üldine)
 - ekspordikrediit
 - järelmaksukrediit
 - hüpoteegid
 - põllumajanduskrediit
15. *Garantiikindlustus*
- garantiikindlustus (otsene)
 - garantiikindlustus (kaudne)
16. *Mitmesugune finantskahju*
- tööhõiveriskid
 - sissetuleku ebapiisavus (üldine)
 - halvad ilmastikuolud
 - soodustuste kaotus
 - jätkuvad üldkulud
 - ettenägematu kaubanduskahju
 - turuväärtuse kaotus
 - renditasu või sissetuleku kaotus
 - kaudne kaubanduskahju, mida pole eespool nimetatud
 - muu finantskahju (kaubandusväline)
 - muud finantskahju vormid
17. *Kohtukulud*
Õigusabi- ja kohtukulud

Ühte liiki kuuluvaid riske ei tohi hõlmata teise liigiga, välja arvatud punktis C nimetatud juhtudel.

B. Rohkem kui ühe kindlustusliigi kohta antud tegevuslubade kirjeldus

Kui tegevusluba hõlmab korraga:

- a) liike 1 ja 2, kannab see nimetust "Õnnetusjuhtumi- ja tervisekindlustus";
- b) liike 1 (neljas taane), 3, 7 ja 10, kannab see nimetust "Liikluskindlustus";
- c) liike 1 (neljas taane), 4, 6, 7 ja 12, kannab see nimetust "Vee- ja maismaatranspordi kindlustus";
- d) liike 1 (neljas taane), 5, 7 ja 11, kannab see nimetust "Lennukindlustus";
- e) liike 8 ja 9, kannab see nimetust "Tule- ja muu varakahju kindlustus"
- f) liike 10, 11 12 ja 13, kannab see nimetust "Vastutuskindlustus";
- g) liike 14 ja 15, kannab see nimetust "Krediidi- ja garantiikindlustus";
- h) kõiki kindlustusliike, valib nimetuse kõnealune liikmesriik, kes teatab oma valikust teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

C. Lisariskid

Kindlustusselts, kes saab tegevusloa ühte liiki või liikide rühma kuuluva põhiriski jaoks, võib tegevusluba vajamata kindlustada ka teise liiki kuuluvaid riske, juhul kui need:

- on seotud põhiriskiga,
- on seotud põhiriski vastu kindlustatud objektiga,
- sisalduvad põhiriski kindlustuslepingus.

Käesoleva lisa punkti A liikidesse 14 ja 15 kuuluvaid riske ei tohi vaadelda teiste kindlustusliikide lisariskidena.
